

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računati se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Madjarska jubilara.

V Ljubljani, 8. junija.

Danes slavi narod madjarski petindvajsetletnico največjega svojega uspeha, najvažnejšega momenta v svoji zgodovini. Danes pred petindvajsetimi leti izpolnila se mu je najsmelejša njegovih želja; po dolgih, težkih in krvavih borbah pridobil si je bil ta narod svojo državno samostanost, videl v novo življenje obujeno staro svojo državo, v mogočnejše in lepše življenje, kakor je je živela kdaj poprej. Prav danes je petindvajset let, kar je bil v Pešti kronan cesar Franc Jožef I. kraljem ogerskim, a to kronanje ni bilo samo formaliteta, dvorna ali cerkvena, nego to, kar mora biti kronanje: dokumentovanje, da je rešen in dognan državnopravni in ustavni dogovor mej dinastijo in samosvojim narodom.

To pa si je narod madjarski pridobil iz lastne sile, brez tuje pomoči, samo po svoji odločnosti, po svojem brezozirnem in nepoštenem izkoristovanju raznih okolščin in nesposobnosti Dunajskih vlad. Sreča njegova je bila ta, da je imel za voditelje ponosne, zavedne in čiste značaje, može, kateri so vedeli, kaj hočejo in kateri so korak za korakom šli k svojemu cilju, premišljeno in z neomahljivo vero v svoj narod in v svojo reč; ti možje skušali so in znali pridobiti svoji reči jednega a mogočnega podpornika: simpatije drugih narodov, mnenje, da je reč, za katero se bojuje narod madjarski, pravična in plemenita. Te simpatije rasle so za časa Bachovega absolutizma vedno bolj, kajti emigracija Košuta in njegovih tovarišev razširila jih je bila po vsem svetu. Tako so bili torej Madjari pripravljeni, ko je nastopilo leto 1860. Na Dunaji upali so tedaj, da bode Madjare moči pridobiti s kako malenkostjo in obnovili so jim starodavno komitatno upravo ter izdali oktobersko diplomu, pri kateri je sodelovala starokonservativna ogerska aristokracija. A kaj še! Madjari vsprejeli so staro samoupravo svojo kot malo odplačilo Dunajske vlade na veliki dolg in porabili komitatske shode v demonstriranje za pridobitev popolnega državnega prava. Avstrijski Slovani, tedaj politični otroci, vsprejeli so slepo oktobersko diplomu, nadeje se od nje velikih koristij.

Madjari pa so rekli kratko malo: Ne vsprejememo — ter ugnali s tem Schmerlinga in vse, ki se stali za njim. Tirjali so dobro svoje pravo in ne meneč se za protivnike, mirno čakali ugodnega trenutka. In ta trenutek prišel je kmalu. To je bila sedem-dnevna vojna avstrijsko-pruska l. 1866. Dne 3. julija tistega leta poražena je bila avstrijska vojska pri Kraljevem Gradcu. Pruski vojaki korakali so proti Dunaju, Klapka zbiral je ogerske begunce v posebno krdelo, da jih pelje proti Avstriji. Dne 7. julija 1866 izšel je cesarski manifest, v katerem so se pozivljali hrabri sinovi kraljestva ogerskega, naj stopijo dobrovoljno pod cesarski prapor. Ali — „Ogri so mrtvi“, odgovoril je Deak. „Ogri imajo zvezane roke. Jedino, kar bi jim moglo razvezati roke, jedino, kar bi jim moglo udibniti življenje, bi bila samosvoja parlamentarna vlada ogerska, vlada, katera bi bila izraz narodne volje in do katere vlade bi imeli ogerski narodi zaupanje.“ Že dne 18. junija poklican je bil Deak na Dunaj, dne 19. novembra izdan je bil cesarski reskript, s katerim se je ustanovilo samostalno ogersko ministerstvo in dne 8. junija 1867 kronan je bil cesar Franc Jožef I. kraljem ogerskim.

Tako so si torej pridobili Madjari državnopravno samostanost! V dneh največje nevarnosti za celokupno državo, v dneh, ko se je šlo za obstanek Avstrije in Habsburške dinastije, ostavili so Madjari prapor in se pridružili sovražnikom ter izsilili to, česar mirnim potem niso mogli doseči.

Nemirne misli rodé se nam po glavi, ko čitamo sedaj o velikanskih slavnostih v Budimpešti. Tako se torej plačuje odkriti odpor in neprikrito izdajstvo; kako pa udanost in požrtvovalnost, to vidimo pri Slovanih, avstrijskih in ogerskih. Komaj so bili dobili Madjari svojo neodvisnost, začeli so delovati zoper Slované in se zvezali z Nemci. Že ko naj bi bil Belcredi uredil državnopravno razmerje mej obema državnima polovicama in ko je hotel pri tej priliki presnovati Avstrijo na federalistični podlagi, že tedaj začeli so Madjari v družbi z Nemci delovati zoper Slované, in kakor tedaj, so tudi še danes največjih protivnikov naših kreпки in uplivni zavezniki. Danes, po petindvajsetih letih, slave Madjari jubilej, kar je bila nagrajena njih nezvestoba, nam

pa se kratijo najprimitivnejše pravice. Navzlic temu pa nas ne navdaja strah. Avstrijski Slovani smo že ali pa bomo v kratkem krenili na pot, po katerem bomo končno gotovo dosegli svoje pravo. Prešinja nas zaupanje v sebe in v svojo moč, spremeljajo nas pa simpatije velikih narodov.

O delovanju političnega društva „Edinosti“ v letu 1891/92.

(Poročilo tajnika gospod M. Cotiča na občnem zboru v Trstu dne 29. maja 1892.)

Pri XVII. občnem zboru našega društva, vršivšem se dne 8. aprila 1891. leta, izvoljeni odbor konstituiral se je nastopno: M. Mandič, predsednik; Ivan Nabergoj, I. podpredsednik; Anton Truden, II. podpredsednik; Makso Cotič, tajnik in Anton Skabar, blagajnik. Ker se je pa gospod Ivan Nabergoj takoj po občnem zboru odpovedal na tej časti, preosnoval se je odbor v seji dne 17. maja 1891. v tem zmislu, da je bil izbran Ant. Truden I. podpredsednikom, a Vekoslav Goriup II. podpredsednikom.

Dogodki, vršivši se v pretečenem letu v ožji domovini naši — v Trstu, njega okolici in po Istri, — kakor tudi v splošnem notranjem življenju političnem države naše se bili dalekosežne važnosti. Pristno sliko teh dogodkov Vam ne morem tu povedati, ker bi bilo to morda nevarno — še manje pa mi je možno pristno načrtati one tendencije, iz kojih so izvirali vsi ti dogodki. Naj zadošča, ako konstatujem, da so vsi dogodki jasen dokaz, da se je v nedaljni preteklosti v političski konstelaciji — dasi ta poslednja tudi popred ni bila nam ugodna — tostranske polovice države izvršil radikalen prevrat: da se nas pošteva danes še manj, nego se nas je poštevalo popred. To je čudno, prečudno, ako pomislimo, da so naši državni poslanci vsekdar lojalno podpirali vlado; vzlic istini, da je to stalo njih volilce čisto velikih žrtev.

Pretečeno društveno leto bilo je usodepolno zlasti za mesto Tržaško. Z dnem 1. julija odpravila se je prosta luka, ter se je uvrstilo naše mesto z okolico vred v avstrijsko-ogersko carinsko zvezo. O posledicah temu dogodku nočem tu govoriti, ker smo o tem govorili v listu našem do sita. Konstatujem le, da so po teh premembah živo prizadete koristi naših okoličanov. Naš državni poslanec, g. Ivan Nabergoj, kakor tudi okoličani sami so storili vse mogoče, da bi odvrnili od sebe posledice, pretivše jim po odpravi proste luke. Okoličani so celo poslali na Dunaj posebno deputacijo,

LISTEK.

Nekaj od Adrije.

(Berilo g. Iga Kaša v slovenskem klubu na Dunaji dne 14. maja 1892.)

(Dalje.)

To brojenje je prijetno! zamrmļam na tihem. „Je-li da! Žalibog so še pri mesecih pridržali staro razdelitev; ali tudi to bodo naši učenjaki preredili, kajti na Merkurji, na Veneri in pri nas na Zemlji preiskujejo in pretresujejo in opazujejo, da uredijo vesolno-svetovni čas.“

Zdaj se začudim jaz. Menil sem najmanje, ta mož je poludil!

Ah, meni se čini, da ne veš, da smo v vedni zvezi s temi svetovi! Za Boga, od kod pa si ti, rudissime artium?

Primem si glavo. Še mi tiči mej rameni: „Naravnost se vozim z Reke!“ — porečem skoro bojazljivo.

„Z Reke? — Reka je staro mesto, Reka je mali potok, ki se izliva tri milje zapadno od slovenskih Lušin v Pad“ — poučuje razlagatelj. „Reka

je glavno mesto zapadnih Slovanov. A ti ne prihaša z Reke, ker tega ne veš.“

Ne upam si več prašati. Imate li zemljevide.

Da! samotisk po naravi.

Na novo se prestrašim; saj ni prijetno, na tuji ladiji mej tujimi ljudmi se pogovarjati s kakim ljudim človekom.

Ti mi ne veruješ — nadaljuje.

Ali ta reč nima zaprek. Dežele se z višin od deset do dvajset kilometrov v transtellurskih balonih, ki so za to urejeni, fotografično narišejo — na bakrene plošče — in po teh se neposredno tiskajo zemljevidi — tisoč na horulo. To je priprosto, natančno in — ne drago. Tu vidiš takih zemljevidov.

Podá mi velikansko knjigo in jo odpre.

„Regiones gentium Romanorum, regna Germanorum et Slavorum.“ Gledam dalje... Naša mila Evropa, — kaka je bila! Na severni meji nima več košatorepne lisice, nima na jugu več murbinega lista, ne več onega konjeniškega škornja, ne več one bikove kože, ki se je nekda sušila v vročini španjskega solnca; vse je bilo zmedeno in neobrazno. Posebno Sredozemsko morje se je na severu zelo skrčilo. Egejsko morje, nekda okičeno z

množino lepih otokov, bilo je zdaj zbirališče malih luž in jezerc, in Jadransko morje — to me je največ zanimalo. — Iščem in iščem, ali ne najdem ga več: na njega mestu teče reka: „Amnis Adriaticus“ — počenša od Tirnava, ki pograbi vse potoke severne strani in je pretaka v Pad. Ta reka sama krene na jug — in vsprejema vse pritoke iz vzhoda in zapada. Prekrasna zemljišča se širijo okolo nje. Po nekdanjem Kvarnerji teče Reka, in kjer valovita struga, prejemša od zapada še mogočne pritoke, pada proti jugovzhodu — naziva se: „Jadranska Reka“.

Marsikateri znan potok poiskal sem in našel, da prihruje sredi skrčenih in krivih otlin — ali pa — na zapadu — goni svoje valove po širokih ravninah in da izlije svoje vodé v veliko reko.

Pogledam na milo našo Avstrijo. Tedaj zazrem neko debelo, črto, ki se vzpenja od Pada pa do neke velike luže v severu.

Kaj pa to? pitam.

„Afriško-finska mejna jaruga“, mi odgovarja.

„In tu v Afriki vidi se morje.“

„Da, romansko morje. Pravijo, da je nekda bila puščava. Zdaj je, kakor vidiš, morje, in najkrasnejša mesta, bogati pristani in glavno mesto

kojo je vodil g. mestni svetnik dr. Sancin in ki se je predstavila presvetlemu cesarju samemu, gospodom ministrom ter načelnikom klubov našega osrednjega parlamenta. Nj. Veličastvu izročila je obširno spomenico, koja smo priobčili v društvenem listu dne 2. maja 1891. Žal, da niso dosegli vsepeha, kakršnega so si okoličani želeli in mi ž njimi. Odločilni krogi so prvič naglašali, da korist skupne države zahteva kategorično vse te premembe in drugič, da posledice ne bodo tako zle, ko se do dobrega stabilizujejo novi odnošaji. Gotovo pa ne bi bil nikdo tako vesel nego mi, ako se uresničijo prorokovanja vladnih krogov. Za sedaj seveda ostane nemo neverni Tomaži.

V odborovi seji dne 26. junija je g. poslanec Nabergoj podrobno poročal o vseh korakih, ki so se storili v korist okoličanov, ter je odbor obžalovaje sicer pa z odkritosrčno zahvalo vzel naznanje njega poročilo. V mesecu maju pretečenega leta porodilo se je kar nenadoma jako važno vprašanje, glede kavicije lista „Edinost“, ki je organ našemu društvu. Odbor se je baval temeljito s to zadevo ter ukrenil potrebno. A nadaljnih korakov ni trebalo, ker je g. poslanec I. Nabergoj izposloval, da je dosedanji lastnik kavicije prepustil še nadalje dotično svoto dosedanjemu nje namenu. Gospodu poslancu Nabergoju bodi na tem mestu izrečena zahvala, da se je potrudil v tej zadvi.

V teku tega društvenega leta zadel je slovenski živelj Tržaški hud udarec: v cerkvi sv. Justa — v naši katedrali, s kjo se po vsi pravici ponaša vsa škofija — so potihnili slovenski glasovi, slovenske propovodi. Menda ni bila z lepa dogodka, ki bi bil mej našimi meščani in okoličani provzročil toliko gibanja in vznemirjenja, kakor vest, da so nasprotni, nestrpni in netolerantni kričachi dosegli to, po čemer so toli hrepneli. Odatopajoči odbor je tudi v tem pogledu vršil svojo dolžnost, a uprav iz uzroka, da ne bi se reklo, da je vse to gibanje umetno narejeno, ni poseglo naše društvo neposredno v to zadevo, ampak prepustilo je akcijo vernikom samim. In res so verniki po posebni deputaciji izročili peticijo z več tisoč podpisov prevzvišenemu vladiki. Prevzvišeni je vzprejel deputacijo premislilostno, a vsepeha ni imel ta korak Tržaških in okoličanskih vernikov. Nočem tu razglabljati ob uzrokih, zakaj se e naš vladika vdal silnemu pritisku, došlemu s strani, ki je istotako neprijazna cerkvi kakor nam. Čemu danes rekriminacije? Grenile bi, koristile pa nič. Toda dovoljeno mi bodi ob tej priliki izraziti gorečo željo, plamenečo v srcu vsacega Tržaškega vernika slovenske narodnosti, da bi bila to poslednja žrtev „pro bono pacis“. To željo ne izražamo samo kot slovenski rodoljubje, ampak tudi kot verniki: vsaj udanost je slovenskega rodu do sv. cerkve tradicionalna, prava, resnična; in ni je sile, ki bi mogla zatrti v slovenskem srcu to plemenito čutstvovanje — verne udanosti do sv. vere katoliške.

Dan 30. oktobra 1891 zapisan je lapidarnimi črkami v zgodovini bojov isterskega Slovana za svoja prava. Tega dne vršila se je dopolnilna volitev jednega državnega poslanca za zapadni volilni okraj kmetskih občin isterskih, to je, za okraje Koper-Poreč-Pulj, ker je bil dne 4. marca izvoljen posl. Vergottini določil svoj mandat, da se izogne strogi sodbi, ki se je imela izreči v državnem zboru o načinu, kakor navadno „zmaguje“ po Istri nam nasprotna stranka in po katerem načinu je bil izvoljen tudi g. dr. Vergottini državnim poslancem. Senzačni dogodki z dne 4. marca 1891 — to je dne, ko so se vršile splošne volitve v državni zbor — so nam vsem še v živem spominu; vsi se še spominjamo, da se je tega dne dogodilo nekaj neverjetnega: da je bil izvoljen nasprotni kandidat v kljub istini, da je imel naš kandidat večino volilnih mož na svoji strani. No, kakor rečeno: nasprotniki

romanskih plemen — Romanija — se nahajajo na obalah tega morja.

Pristrižem mu govor.

„Govorite li vsi latinski? —

„Oni trije veliki narodi pogodili so se, da stari latinski jezik služi kot mejnarodni jezik. Vsako dete ga ume poleg materinskega. Ali to velja samo za Evropo, ki sega od japonskih kraljevin do atlantiških vodá, pa od severnega stožera do južnih afriških obal. Z drugim svetom se pa pogovarjamo v svetovnem jeziku — Da-la — Da-la — to je latinski mundi lingua.“

Lepa osnova! porečem pri sebi — in jako umljiva!

„Ta svetovni jezik — ali kaj ti čem govoriti o njem, saj ga bodeš čul sam, ko pojdemo na krepčanje. Zdaj te moram pustiti samega; ker danes moram nadzorovati deljenju jedí. Salve!“

Kakor temen oblak mi neka bolest teži dušo in telo. Gledam po zemljišči. Tu na pečevitem — nekda dalmatinskem — bregu vidim stolpe, ki po vrsti drug kraj drugega stojé; ali mest in vasij ni videti; tudi pluje ladija po sredini široke reke, da mi ni moči razločevati, kakovi ljudje, kake živali in rastline se na obalah nahajajo. Na desni — ro-

so se zbalí obsodbe, ki jih je čakala — in tako je prišlo do dopolnilne volitve dne 30. oktobra 1891. A motil bi se pa, kdor bi mislil, da je gorostasna blamaža spametovala naše nasprotnike: pri dopolnilni volitvi posluževala se je nasprotna stranka istih sredstev, kakor pri splošnih volitvah, in tako je prišlo do volilnega boja, kakršni so le redki v državi naši — do boja, v katerem sta se borila obup in strupena jeza moralno prodajajoče stranke na jedni strani, a na drugi strani zavest in trdna vera, da mora zmagati — pravica. In zmagala je pravica dne 30. oktobra 1891: izvoljen je bil — vzlic nezaslišanemu pritisku z raznih strani, ter vzlic nemoralnim sredstvom, kojih so se posluževali nasprotniki — naš kandidat: dr. Matko Laginja. S tem se je zrušila in padla v svoj nič fikcija o italijanskem značaju Istre: v tem pa tiči veliki, dalekosežni pomen te dopolnilne volitve. V dosegu tega velikega cilja je pošteno pripomoglo naše društvo — kar naglašam tu posebnim ponosom — kajti poseglo je v volilno agitacijo energično in pravedno. Tu je bilo treba ogromno truda in žrtev. In velikih žrtev je trebalo — gospóda moja. Kolike važnosti je ta dogodek, v dokaz Vam bodi to, da je imel za seboj dogodke, usodepolne za posamičnike, in da se še zdaj niso pomirili valovi: na kupe je interpelacij — s te in one strani —, na koje morajo odgovarjati še sedaj gospodje ministri.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 8. junija.

Mladočeški shod.

Zaupni možje mladočeške stranke sešli so se včeraj v Brnu, da se posvetujejo o svoji organizaciji na Moravi. Došlo je okoli 300 oseb, mej njimi moravski poslanci Heinrich, Pecel, Sizal, Vysloužil, potem kot zastopnika mladočeških drž. poslancev Tilšer in Masaryk. Zbor obsodil je najodločnejše delovanje staročeške stranke kot beraško politiko in izrekel svojo indignacijo, da pošilja posl. dr. Fanderlik svoje otroke v neko nemško šolo na Dolenjem Avstrijskem, ter da se je Meznik izrekel zoper to, da se pri upravnem sodišči osnuje češki senat. Na to je vsprejel shod predloženi načrt mladočeškemu programu za Moravo, v katerem se naglašá, da od odpora proti Nemcem ni odnehati takisto ne, kakor od borbe za izvedenje češkega državnega prava. Ta program priobčil se bode v posebnem oklicu na češki narod na Moravi. Shod je tudi vsprejel resolucijo, v kateri pozivlje češke strelce, naj se ne udeležé občnege shoda avstrijskih strelcev v Brnu ter končno volil poseben odsek za organizacijo mladočeške stranke na Moravi. Predsednik temu odseku je dež. poslanec dr. Tuček, kateri je doslej pripadal staročeški stranki.

Sokolska slavnost v Lvovu.

Velika sokolska slavnost v Lvovu završila se je točno po programu. Najbolj zanimiv je bil vzprejem gostov na strelišči. Lvovski župan Mochnacki napil je slovanskim gostom sploh, zlasti pa Čekom, dr. Dziendzielewicz pa je v navdušenih besedah slavil napredek, vztrajnost in odločnost naroda češkega. Za Čehe zahvalil se je dr. Prager. Tudi drugih napitnic je bilo mnogo. Dr. Baszty je rekel, da simpatizujejo Čehi zategadelj s Francozi, ker so ti nasprotniki Nemcev. Pri odkritju spomin-ske ploče v „Sokolskem domu“ rekel je Čeh dr. Scheiner, da so češki Sokoli prišli v Lvov navzlic vsem oviram in da bodo sinovi Žiške, ako bode treba, s sinovi Kosciuszka bok ob boku borili se za narodnost svojo. — Telegramov došlo je sila mnogo in to z vseh krajev sveta.

manski — strani, na širnem ravnem produ vidim tudi poslopja, jednaka orjaškim stolpom; ali na teh zazrem v okrogu cesto, kakor železnico, kjer se zdaj pa zdaj prikazujejo vozovi, ki navzgor in navzdol okolo zidovja drčijo. Včasih poletí kakor neizmerni orel visoko po zraku, ali v ravni črti. To ptica ne more biti. Peroti so kolosalne prostranosti in se skoro ne gibljejo. Drugod vidim orjaške balone kakor ladije po zraku leteti. In zračne ladijice ševajo kakor netopirji sem in tja.

Nekako strastno pričakujem mojega Cicerona.

Najedenkrat počne ladija v velikanskih skokih po reki dirjati. Želim si pogledati stroje, ki jo tako brzo gonijo; ali niti dimnika niti stroja ne najdem. Naposled, ko se prerijem do sprednjega dela ladije, zagledam tu dve velikanski trombi, po katerih — ne vem na kateri način — srka ladija sapo s toliko silo v sebe, da mi, ko se malo nagnem, kar z glave sname klobuk ter ga pogoltne desna tromba. Jel sem se bati, da tudi mene potegne va-se, zato se vrnem in hočem na drugi kraj ladijin.

„Primi se te-le vrvi,“ reče mi nekdo.

(Dalje prih.)

Vnanje države.

Slavnost v Nancyju.

Še predno so češki Sokoli prišli v Nancy, pozdravljeni so bili v Luneville uprav demonstrativno. Predsednik lotarijskih telovadnih društev izročil je Sokolom krasno zastavo, a mestni župan pozdravil jih je najsrečnejše. Vodja Sokolov, dr. Podlipny, zahvalivši se za vaspriem, je rekel mej drugim: „Sinovi smo sicer majhnega naroda, ali navdaja nas pogum za velika dela, ker smo del velike slovenske obitelji. Ginjenega srca Vam sežemo v roke, tik meje, katera je nastala po brutalni sili ob nesrečnem trenutku. Vaši sovražniki so tudi naši sovražniki. Nikaka sila na svetu nas ne more ločiti. Vive la France!“ — Navdušenost je bila velikanska. Sokoli šli so potem po mestu, povsod najsrečnejše vasprijeti ter položili prekrasen venec z narodnimi trakovi na spomenik francoskim vojakom, padlim v vojni l. 1870/71. O vaspriemu v Nancyju poročali smo že včeraj. Znamenit je pozdrav predsednika zavezi francoskih telovadcev, Boucarta, kateri je rekel: Navdušenost ni samo navidezna, kipi nam iz srca, kajti Vi ste nam bili prijatelji že tedaj, ko se skoro še nihče ni upal, kazati nam svoje naklonjenosti. Popoldne dospel je Carnot in bil dostojno vsprejet. Sokoli položili so na spomenik Jeanne d'Arc venec z narodnimi trakovi. Carnotu poklonili so se tudi duhovniki in dva škofa sta mu zagotovila svojo udanost za republiko. Pred Carnotom vršila se je velikanska revue a vojakov. Sokoli izročili so telovadcem Nancyjskim krasno zastavo, katero so poslale češke dame iz Prage. Popoldne prišel je povse nepričakovano veliki knez Konstantin v Nancy in bil navdušeno vsprojet. Občinstvo je prepevalo rusko himno. Ko se je odpeljal veliki knez, bil je isto tako presrečno pozdravljen. Pri javnih telovadbah odlikovali so se češki Sokoli tako, da je predsednik Carnot izrekel željo, naj bi svoje vaje ponovili. Na njegovo željo predstavljen mu je bil tudi vodja Sokolov dr. Podlipny, Carnot podal je dr. Podlipnemu roko in mu izrekel svoje veselje, da so se udeležili Čehi te slavnosti ter svoje simpatije za narod češki. Nancy je ves okičen s francoskimi in ruskimi zastavami.

Sestanek v Kielu.

Ob krasnem vremenu prišel je včeraj ruski car v Kiel. Popoldne naznanjali so strelí iz trdnjave, da se bližata ruski ladiji „Carevna“ in „Polarna zvezda“. Nemški cesar peljal se je carju nasproti. Ladije so se pozdravile, potem pa je nemški cesar šel na „Carevno“ in pozdravil carja in prestolonaslednika. Ob 10. uri priplula je ladija „Hohenzollern“, na kateri sta bila oba carja, v pristan Kiel-ski. — Nemški listi so valed prihoda carja kar izven sebe radosti. Ruski listi naglašajo z vidno rezervo, da je car s tem posetom znova dokazal miroljubno tendenco svoje politike.

Dopisi.

Iz Št. Jerneja 7. junija. [Izv. dop.] (Podpiratelj konjereje.) Dolenjci pečajo se poleg poljedelstva sosebno z živinorejo. V Kostanjeviškem sodnem okraju je občina Št. Jernej, katera se sme v tem oziru ponašati z marljivo konjerejo. Dokaz temu je, da šteje naša občina nad 800 konj, večinoma prav lepega plemena. Da pa v nas konjereja tako lepo napreduje, gre zasluga v prvi vrsti gospodu Janezu Wildu, c. kr. podpolkovniku in poveljniku žrebčarskega depóta v Gradcu, v katerega področje spada tudi Kranjska. Gospod polkovnik prišel je pred 18 leti kot nadporočnik in poveljnik žrebčarske postaje na Selo pri Ljubljani. Strokovnjak prve vrste, spoznal je kmalu, da se posebno na Dolenjskem lahko s konjerejo veliko doseže. Za vse Dolenjsko dolečenih je bilo preje 6 plemenskih žrebcev, a po neumornem prizadevanji imenovanega gospoda narastlo je število plemenskih žrebcev na 30. Samo v Št. Jerneji stoji 6 najlepših živali, plemena, ki našim krajevnim razmeram zelo ugaja. Ker si je gosp. polkovnik Janez Wild za pozdigi naše konjereje toliko zaslug stekel, imenovala ga je Št. Jernejska občina v izredni seji dne 29. maja t. l. povodom njegovega imenovanja podpolkovnikom za častnega občana. Hvaležnim srcem čestitamo blagorodnemu gospodu na imenovanji podpolkovnikom z iskreno željo, naj bi še nadalje nam bil tako naklonjen, ko do sedaj ter mu zakličemo srčni: „Na mnoga leta!“

Domače stvari.

— („Matica Slovenska.“) Vabilo na XXVII. redni veliki zbor „Matice Slovenske“ v sredo, dne 22. junija ob 1/5 uri popoldne v mestni dvorani Ljubljanski. Vrsta razpravam: 1. Predsednikov ogovor. 2. Račun o društvenem novčnem gospodarstvu v dóbi od 1. januvarija do 31. decembra 1891. leta. 3. Volitev treh računskih presojevalcev. (§. 9. dr. pravil.) 4. Pro-

račun za leto 1893. 5. Letno poročilo tajnikovo o odobrovanju v dobi od 1. junija 1891. do 31. maja 1892. leta. 6. Dopolnilna volitev društvenih odbornikov. Po §. 12. društvenih pravil imajo letos izstopiti iz odbora gg.: Bartel Anton, dr. Jarc Anton, Majciger Ivan, Pleteršnik Maks, Senekovič Andrej, dr. Sket Jakob, Šuklje Franc, Vilhar Ivan, Zupančič Vilibald in dr. Zupanec Jernej. Popolniti je vrh tega še ono mesto, ki je ostalo lani po odpovedi g. kanonika Flisa Ivana nepopolnjeno. — Vsaj 16 odbornikov mora po §. 12. društvenih pravil navadno bivati v Ljubljani. Izstopivši smejo biti zopet voljeni. Pri volitvi odbornikov in pri volitvi treh računskih presojevalcev (3. točka dnevnega reda) se vtevajo tudi volilni listki taci družtvenikov, ki sicer niso mogli priti sami k zborovanju, ki so pa vendar volilne listke poslali odboru z lastnoročnim podpisom tako, da ni suma zaradi prevare. 7. Posamezni nasveti in predlogi.

— (Gallusov koncert.) Opozarjamo še jedenkrat na jutranji znameniti koncert, ki ga priredi „Glasbena Matica“ v redutni dvorani Ljubljanski točno ob 8. uri zvečer. Umetno cerkveno glasbo ljubečemu občinstvu podaje se redka prilika čuti krasno zbirko najboljših skladb slavnega našega rojaka. — Jutri izloženih bode tudi nekaj del Gallusovih v pristnih tiskih od l. 1589. in 1596, istako nekatere posamezne pesmi v sočasnih zbirkah. Občinstvo si jih lahko ogleda v redutni dvorani od 6. ure pa do koncerta.

— (C. kr. kmetijska družba kranjska) ima jutri ob 1/2 9. uri dopoludne svoj občni zbor v dvorani mestne hiše v Ljubljani. Vspored: 1. Prvomestnik prične zborovanje. 2. Poročilo o delovanju glavnega odbora v l. 1891. 3. Predložitev družbenega računa za l. 1891. in proračuna za l. 1893. 4. Volitev družbenega predsednika. 5. Volitev štirih odbornikov v glavni odbor. 6. Poročila in predlogi odborovi. 7. Poročilo in predlogi podružnic. 8. Nasveti in prosti govori posameznih družabnikov.

— (Slika Gallusova.) V prodajalnici gosp. Kolmsna v Ljubljani na Mestnem trgu izložena je slika slavnega skladatelja Gallusa (Handel-Petelina). Slikal jo je na Dunaji živeči naš mladi domači slikar, g. Josip Grm, ki kaže s tem delom lepo nadarjenost. Slika, ki je lastnina gosp. Mantuanija, velikega čestilca Gallusovega, je bila dozda na Dunaji v gledališki in glasbeni razstavi, kamor se tudi povrne po jutranjem koncertu.

— („Dijaška in ljudska kuhinja“ v Ljubljani.) Občni zbor „Dijaške in ljudske kuhinje“ se bo vršil v petek 10. dne junija ob 6. uri popoldne v društvenih prostorih v Streliških ulicah šte. 10 s sledečim dnevnim redom: 1. Pozdrav načelnikov. 2. Poročilo o društvenem delovanju v zadnji dobi. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Poročilo pregledovalnega odseka. 5. Volitev upravnega odbora. 6. Volitev pregledovalnega odseka. 7. Slučajnosti. — K prav mnogobrojni udeležbi vabi upravni odbor.

— (Pesek v oči — kali?) Piše se nam iz Kočevja: „Laibacherica“ z dne 1. junija t. l. poroča v nekem dopisu iz Kočevja, da je bila lopata, s katero je tukajšnji okrajni glavar g. Thomann dne 30. maja otvoril kopanje za železniško progo Ljubljana-Kočevje, mej drugim okičena tudi s trakovi v deželnih bojah. Vidi se, da omenjeni dopisnik to okolnost nekako posebno povdarja. Resnici na ljubo s tem konstatujemo, da je bila dotična slavnostna lopata jako vidno povita s trakovjem črno-rudeče-zoltim, torej nakičena s simbolom pristnega velikonemštva. O deželnih barvah Vaš poročevalec kot očividec ni zasledil najmanjšega znamenja. Z deželno barvo se tukaj sploh sedaj ne sme dan, pač se pa za Thomannove dobe pri vsaki priliki šopiri prapor neavstrijskega spomina v omenjenem znaku. Ker ne verujemo, da bi bil poročevalec uradnega glasila „farbenblind“, moramo meniti, da je hotel s svojim poročilom le trositi pesek v oči.

— (Naj bi se posnemalo tudi pri nas.) Nekoliko dni, odkar so stopile v veljavo nove tržne odredbe v Zagrebu, so tamošnje gospodinjice vse srečne in zadovoljne. Na trgu se vidi namreč namestu mnogih prekuovalcev in branjev pristne kmetijske prodajalce. To se čuti prav izdatno pri cenah. Tako na primer dobi se par piščet, za katere se je prej o tem času plačevalo po 80 kr. do 1 gld., zdaj skoro za polovico ceneje. Cele hekatombe piščet se pokolje zdaj v Zagrebu, in skoro se bodo ure-

snile besede francoskega kralja Henrika IV. o „piščetu v lonci“, akopram bode prav za prav pišče v ponvi. Bi se li ne dalo tudi pri nas uvesti tako blaženih časov za naše gospodinjice?

— (V Postojnski jami) bilo je binkoštni ponedeljek nad 3000 osob. Večinoma bili so tujci, došli z zabavnimi vlaki. Največ jih je bilo iz Trsta, Pulja in Reke in tudi z Dunaja. Domačinov je bilo zaradi neugodnega vremena manj nego druga leta. Vsi prostori v jami bili so sijajno razsvetljeni in veselo življenje je bilo posebno na plesišči.

— (Državnih železnic podražitev.) Z Dunaja se poroča, da namerava vlada proti koncu tega leta povišati tudi osobne tarife na državnih železnicah in sicer za petino.

— (Vihar.) Piše se nam iz Borovnice dne 7. t. m.: Današnji vihar, ki je nastal nagloma okolu dveh popoldne, podrl je par dreves, gospodarju J. pa dva srednje velika dvovezna kozolca. Pri teh ostali so le štirje stebri celi, drugih osem je prelomilo čez sredo liki bilke. Ljudje se ne spominjajo z lepa takega orkana.

— (Gad.) Pretekli teden pičil je gad neko deklo iz Ohojnice. Ljudje niso pa poslali koj po zdravnika, niti se poslužili znanih sredstev, ker je neki stari kmet od ondugadov pik — zagovoril. To pa je takó pomagalo, — da je moralo deklo čez par dni v Ljubljansko bolnico in se javljne ozdravi.

— („Slovansko pevsko društvo“ in „Tržaški Sokol“.) Vabilo na veliko veselico, katero priredita „Slovansko pevsko društvo“ in telovadno društvo „Tržaški Sokol“ na slavnostno okrašenem vrtu „Mondo Nuovo“ v nedeljo dne 12. junija 1892. Vspored: I. Telovadba. 1. D. Jenko: „Naprej“, koračnica, godba. 2. Nastop „Tržaškega Sokola“, naredbe razsodništva in strokovnjaškega odbora. 3. Tekmovalna telovadba članov „Tržaškega Sokola“ za nagrade. 4. Natecanje v metanju. 5. Razdelitev nagrad. 6. Proste vaje z ročkami, izvršujejo telovadci in gojenci „Tržaškega Sokola“. 7. Skupne vaje na drogu, izvršujejo gojenci „Tržaškega Sokola“. 8. Vaje na drogu, izvršujejo predtelovadci in telovadci „Tržaškega Sokola“. 9. Preskok čez konja, izvršujejo telovadci in gojenci „Tržaškega Sokola“. II. Koncert. 1. Marengo: Gran ballabile del ballo „Excelsior“, godba. 2. M. Brajša: Koračnica „Slovanskega pevskega društva“, zbor. 3. Suppè: „Ouverture“ godba. 4. Fr. Grbič: „Na Vysosti“, češka narodna pesem, zbor; (novo). 5. Verdi: Spomini iz opere „Aida“, godba. 6. F. S. Vilhar: „Naša zvezda“, zbor s tenor-solom, poje g. J. pl. Masnec; (novo). 7. Marengo: Mazurka in baleta „Excelsior“, godba. 8. A. Förster: „Sokolska“, zbor. 9. Verdi: Potpourri iz opere „Un ballo in maschera“, godba. 10. Iv. pl. Zajc: „Večer na Savi“, zbor s četverosplovom (pojo gg. Masnec, Vouk, Umek in Loncner) in s spremljevanjem orkestra. 11. Koračnica godba. Mej koncertnimi točkami napravijo telovadci „Tržaškega Sokola“ „plastično sliko“ pri bengalični razsvetljavi. Vstopnina za odrasle 30 kr., za otroke do 12. leta pa 10 kr. Začetek ob 5 1/2 uri zvečer. Pri koncertu ter mej telovadbo igra orkester 30 mož pod vodstvom kapelnika g. Piccoli-ja. Od 6.—11. ure zvečer je odprto kegljišče; kegljanje je na dobitke. V slučaju neugodnega vremena, se vrši veselica dne 19. t. m.

— („Tržaški Sokol“.) Poročilo o obnem zboru imamo dostaviti še nekoliko. Iz tajnikovega poročila povzamemo, da je društvo prav živahno delalo v preteklem letu in zavzema častno mesto mej narodnimi društvi v Trstu. Posebno začelo je gojiti tudi marljivo telovadbo pod vodstvom spretne učitelja g. Nehronija. Dvakrat imeli so telovadci priliko pokazati, kako so napredovali; pri javni telovadbi in pri izletu na Opčine. Vsesokolske slavnosti v Pragi udeležilo se je društvo po deputaciji, veselje priredilo je več, mej katerimi zavzemajo prvo vrsto sijajna maskerada, Miklavžev in pa Silvestrov večer. Izlet naredilo je razun na Opčine še na Nabrežino, ki sta se oba obnesla prav izvrstno. Tudi domači sokolski večeri bili so vedno dobro obiskani. Za socijalno narodno življenje je torej društvo storilo prav mnogo. Dohodkov imelo je 1388 gld. 65 kr. stroškov pa 1326 gld. Odbor, o čegar volitvi smo že poročali, konstitoval se je takole: gg. Fr. Polič podstarosta, Lj. Furlani tajnik, J. Knaus blagajnik.

— (Priatelj ustrelil.) Blizu Velike Gorice na Hrvatskem ustrelil je preteklo soboto pravnik Milan Poch iz Zagreba svojega prijatelja farmacevta Rudolfa Beniča. Ustreljeni Benič bil

je v Ljubljani dobro znan, kajti bil je več let tukaj v lekarni g. Majerja in pozneje g. Trnkovića. Bil je rojen v Karlovcu, kakih 30 let star, močen in zdrav mladenič. O žalostni dogodbi poroča se nastopno: V soboto popoldne zbralo se je v Ščitarjevem blizu Velike Gorice več mladeničev, katere je pozval farmacevt g. Kazimir Seitz na lov. Mej njimi bila sta tudi prijatelja, pravnik Milan Poch in farmacevt Rudolf Benič, ki sta došla iz Zagreba. Ves dopoludan zabavala se je vesela družba z lovom ter se vrnila proti 3. uri popoldne nazaj v vasko krčmo v Ščitarjevo, da tam veselo sklene lepi dan. Puške in lovsko orodje pospravili so v hiši in Benič priredil je za vse tečen golaš, potem pa so se zabavali na travniku in veselo prepevali. Zaradi neznačne malenkosti razprla sta se prijatelja Benič in Poch prav do dobrega. Poch, ki je jako nagle jeze, letel je v sobo, zgrabil svojo puško in si opasal pas z naboji. Prijatelji hiteli so za njim, da ga potolažijo in tudi Benič prišel je v sobo. To je razburilo Pocha še bolj in kričal je, naj mu gre Benič izpred oči. Ko mu je Benič namignil, naj bode vendar miren, sproži Poch proti Beničevi glavi, da se je takoj zgrudil na tla, potem ustrelil je Poch še jedenkrat na ležečega. Prvi strel razbil je Beniču čeljusti tako, da so zobje kar po tleh ležali, drugi pa ga je zadel v prsi. Oba strela bila sta smrtna, ker je Poch streljal komaj na pet korakov daljave. Besnega prijatelja so razorožili in izročili sodišču. Zatožba glasi se baje na umor. Nesrečnega Beniča pokopali so binkoštno nedeljo popoldne.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 7. junija. Slovenski velikošolci na Dunaji brzojavno čestitali v Nancy in izrazili svoje simpatije za francosko-slovansko zbliževanje.

Budimpešta 8. junija. Primas celebriral danes peto mašo v navzočnosti cesarja, dvora, diplomatov, ministrov in mnogobrojnih deputacij. Pela se je Lisztova maša, zložena o priliki kronanja. Primas ogovoril cesarja slaveč odlične njegove vladarske kreposti in povdarjajoč neomahljivo zvestobo Ogerske.

Budimpešta 8. junija. Opoludne vsprejemal cesar deputacije. Na govor podpredsednika magnatske zbornice izrazil cesar svojo radost da se je popolnoma opravičilo zaupanje njegovo v dedne kreposti madjarskega naroda, zlasti madjarskih magnatov in da je napredek ogerske države povzdignil moč in veljavo vkupne monarhije. Cesar naglašal je, da so si za povzdigo Ogerske magnatje stekli velikih zaslug, jih zahvalil za izraz udanosti, tudi v imeni kraljice, obžaluje, da se nadaljnjih slavnostij ne more udeležiti. Cesarjev govor bil vsprejet z naudušenimi Eljen-klici.

Kiel 8. junija. Cesar Viljem predstavil carju suito nemške mornarice. Pri gala-dinerju napil nemški cesar carju rekši: „Pijem na zdravje Nj. Velečastva carja, admirala à la suite nemški mornarici! Živio“. Car je odgovoril in napil nemškemu cesarju, zahvaljuje se za vsprejem. Car in cesar odlikovala razne odlične osebe spremstva z redi. Car ostavil sinoči ob 1/2 10. uri na ladiji „Polarna zvezda“ Kiel. Nemška mornarica pozdravljala ga s streli.

Razne vesti.

* (C. kr. visoka šola za poljedelstvo na Dunaji.) Na tej šoli, ki bode dovršila z zaključkom tega polletja svoje 20. leto, mogó si pridobiti moške, ki se želé posvetiti poljedelskemu, gozdarskemu ali kulturnotehniškemu poklicu, strokovno naobraženje. Gospodarji, ki hote delovati kot oskrbniki večjih posestev, kot samostojni posestniki ali najemniki ali tudi kot učitelji na poljedelskih ali višjih gospodarskih šolah, pripravljajo se na gori omenjeni šoli za svoj bodoči poklic. Rednim slušateljem gozdarskega tečaja dajo dokončane študije na tej šoli in z uspehom dovršen teoretični državni izpit pravico ustopiti v državno službo. Izredni slušatelji gozdarskega tečaja pa smejo na podlagi pridobljenih spričeval delati višji gozdarski državni izpit (za višje zasobno službovanje). Slušatelji, ki so dovršili kulturnotehniški tečaj in naredili državni izpit, mogó dobiti službe kot civilni geometni, kot kulturni in melioracijski inženjerji, posebno pri odpeljavanji in napeljavanji vodá, tudi imajo pravico biti nastavljeni kot c. kr. katastralni uradniki. Pogoji za vsprejem kot redni slušatelj je akademiška zre-

lost (realna ali gimnazij), za ustop kot izredni slušatelj pa dokaz potrebnega naobrazjenja, katero vposobi proslilca, da sploh more slediti predavanjem. Revni in vredni slušatelji se nproščajo šolnine. Za njih so poleg državnih in deželnih ustanov po 100 gld. do 200 gld. a. v. tudi še državne podpore po 50 gld. do 150 gld. Novo šolsko leto 1892/93 prične se 1. oktobra. Programe mogoče je dobiti pri šolskem tajništvu na Dunaji, VIII., Laudongasse 17.

* (Roparski napad.) Na Dunaji napadel je v soboto opoldne neznan človek urarjevo udovo Marijo Sotolar. Prizadejal ji je s sekuro več smrtnih udarcev, oropal jo ter pobegnil s svojim plenom. Odnesele je kakih osem remontoark. Drzni napad pri belem dnevu dogodil se je v urarski prodajalnici v Zieglergasse na Neubau-u.

* (Nova obravnava proti Ravacholu) vršila se bode pred porotniki v Montbri-sonu dne 21. t. m. Ravachol obtožen je zaradi raznih umorov, katere je deloma priznal in bode torej bržkone obsojen na smrt.

Poslano.

Na „javno pritožbo“, priobčeno v „Slov. N.“ št. 123 in naperjeno proti južne železnice tukajšnjemu restavratorju R. Königu, čutil se je ta poklicnega odgovarjati v „Laib. Ztg.“ na način, kakor je samo njemu lasten. Ako bode slavno železnično ravnateljstvo začelo o dotični reči preiskavo, pričalo se bode, da je vse do pičice resnično, kar je bilo povedano v „Slov. Narodu“, kar pa se dostaja p. n. publike, naredila si je ta že zdavna sodbo o R. Königu. R. König se sklicuje tudi na to, da pozna slavno železniško ravnateljstvo svoje ljudi. To je prav verjetno, gotovo pa je, da R. Königa ne pozna, sicer bi ta že davno več ne bil restavrator na južnem kolodvoru v Ljubljani.

I. P. v imenu več romarjev.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti težkotam prebavljenja in vsem nasledkom mnogega sedenja in napornega duševnega dela je uprav neobhodno potrebno domače zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“, ker upliva na prebavljenje trajno in uravnavno ter ima olajševalen in topilen učinek. Škatljica velja 1 gld. Po poštne povzetji razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, za- znamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od 2 škatljice se ne pošilja. 3 (42—8)

Št. 345.
O. š. sv.

Dražbeni razglas za zgradbo šolskega poslopja v Sežani.

Dela, katera ima podjetnik izvršiti, cenjena so na 14.412 gld. 14 kr. Zgradbeni načrti, preudarek stroškov, zgradbeni popis in dražbeni pogoji so pri podpisnem uradu od danes naprej ob uradnih urah javno v pregled razpoloženi.

Pismene, redno kolekovane ponudbe se s 5% no varščino od 720 gld. najdalje do 20. junija t. l. in tistega dne pa le do 12. ure opoldne frankovane vsprejemajo. Na kasneje došle pismene ponudbe se ne bode oziralo.

Ustna dražba prične gori omenjenega dne ob 12 uri opoldne in konča ob 1. uri popoldne. Ustni ponudniki imajo isto varščino pred dražbo tu položiti.

Mej pismenimi in ustnimi enakimi ponudbami ima ustna, mej pismenimi enakimi ponudbami pa prvo došla ponudba prednost.

Kavcija zgradbene pogodbe znaša 1440 gld. a. v.

Predsedništvo c. kr. okrajnega šolskega sveta
v Sežani, dne 5. junija 1892.

Doering'ovo milo s sovo

po svoji kakovosti nedoseženo, jako očiščeno, nevtrarno toaletno milo brez primešanega luga ali drugih tvarin.

Vzdrži in množi lepoto kože, zboljša polt,

odpravlja s kože vse nečistosti ter upliva v vsakem slučaju oživiljačo in osvežujočo na kožo.

V nasprotju z drugimi toaletnimi mili je to absolutno neškodljivo

tudi če se rabi vsak dan.

☞ Zgodnje staranje, grapava koža, rudeče roke se nemogoče. ☞

Nepogrešno za žensko toileto.

Radi svoje finosti je to milo zlasti porabno za dojenčke in otroke, nadalje tudi za osebe, katere imajo obšutno kožo, in katerim nasvetujejo zdravniki to milo.

Doeringovo milo s sovo je, ker velja komad samo 30 kr.,

najboljše milo na svetu.

Vsak komad pristnega Doeringovega mila se spozna, ker mu je utisnjena varnostna znamka, sova, odtod se imenuje „Doeringovo milo s sovo“.

Dobiva se:

IV. (356—3)

Avg. Auer, Ferd. Bilina & Kasch, lekar Grötschel, Ant. Krisper, Ed. Mahr, Mayr-Jeva lekarna „pri zlatem jelenu“, Piccoli-Jeva lekarna „pri angelju“, Ubald pl. Trnkóczy, lekar. V Kranji: Martin Pettan, Rud. Starovsni. Generalno zastopstvo za Avstro-Ogersko: A. MÖTSCH & Co., Dunaj, I., Lugeck 3.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

7. junija.

Pri **Maitči**: Strauss, Gorup, Abel, Krajnik, Adler z Dunaja. — Keržič, Rehn, Merk, Grande, Hofer, Anghe- lis, Schoklić iz Gradca. — Wendlang iz Trsta. — Pl. Vest iz Gorenjskega. — Rosina iz Ribnice. — Pirchau iz Ma- ribora. — Hönigsberg iz Zagreba. — Schink iz Zagorja. — Wogrinc iz Brezice.

Pri **Stemu**: Mayer, Steiner, Reichenberg, Schlor z Dunaja. — Medvešek, Kante, Sila, Martelane, Strukelj, Tedeschi iz Trsta. — Pachleitner iz Linca. — Frankl iz Prage. — Zomič z Reke. — Geil iz Budimpešte. — Ro- sina iz Mokronoga. — Lachmayer iz Pulja. — Lodin iz Pariza.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
7. junija	7. zjutraj	734.9 mm.	16.6° C	sl. jzh.	obl.	1.60 mm.
	2. popol.	734.9 mm.	12.6° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	734.4 mm.	13.4° C	sl. svz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 14.2°, za 3.7° pod normalom.

Dunajska borza

dne 8. junija t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	95.85	—	95.75
Srebrna renta	95.45	—	95.40
zlata renta	113.15	—	112.75
5% marčna renta	100.90	—	100.85
Akcije narodne banke	997.—	—	994.—
Kreditne akcije	321.75	—	320.25
London	119.35	—	119.40
Srebro	—	—	—
Napol.	9.49 1/2	—	9.49 1/2
C. kr. cekini	5.67	—	5.67
Nemške marke	58.50	—	58.52 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	141 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	182	75
Ogerska zlata renta 4%	—	110	65
Ogerska papirna renta 5%	—	100	65
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	116	75
Kreditne srečke	100 gld.	189	—
Rudolfove srečke	10	23	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	156	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	237	—

Proda se dobra in rodovitna senožet,

v mestnem logu, osem oralov velika. Natančneje izve se pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (651—2)

Lepa, na pol krita nova kočija

za jednega konja proda se po ninki ceni. — Več izve se v gostilni pri „avstrijskem cesarju“, sv. Petra cesta št. 5. (654—2)

Vozne zvezke (Rundreise- billets)

najpripravnejše in najcenejše vozne karte sedajnosti, ve-
ljavne za vsak vlak, letne karte, prirejanje poseb-
nih vlakov priporoča (413—7)

Jos. Paulin v Ljubljani

mejnarodna potovalna pisarna,
kjer je tudi o potovanju po celem svetu vse potrebno brez-
plačno pozvedeti. Za pismen odgovor naj se znamka priloži.

Jutri v četrtek dne 9. junija
ob 3. uri popoldne (669)

prijateljski shod

gostilničarjev in kavarnarjev

v gostilni pri g. Jakobu Zadnikar-ju
v Rožnih ulicah št. 8.

Po visoki c. kr. deželni vladi koncesionovano

Tečaji
za ponk o pri-
krojevanji
pričenjajo:
za dam e
1. dan,
za moške krojače
15. dan
vsacega meseca.

Udeleženci
dobé
veljavna spri-
čevala.
Natančneje
pojasnila daje:
Vodja učilišča
M. KUNC.

krojaško-obrtno učilišče

(8) v Ljubljani, Gospodske ulice št. 7. (517)

Usojam si ponujati:

Opeko z zarezo za streho prve vrste (Strangfalz-
dachziegel) 1000 komadov 45 gld.
Opeko z zarezo za streho druge vrste 1000 „ 33 „

Zraven spadajoče žlebake z zarezo po 20 kr. komad.

Za trpežnost jamčiva tri leta tako, da kar bi se utegnile razzebsti te opeke, je nadomestiva z novo brezplačno.

Na zahtevanje sva pripravljena poslužiti z uzorci

Prodaja in zaloga je:

Konjušni trg šte. 10 v Ljubljani
Knez & Supančič.

Samo še nekaj dnij.

Že dne 23. junija 1892 je srečkanje
ogerske državne dobrodelne loterije.

Glavni dobiček 60.000 gld.

Vkupnih dobitkov 160.000 gld.

Srečke po 2 gld. se dobivajo: pri loterijski direkciji v Budimpešti (Pešta, glavni carinski urad, polunadstropje), — pri vseh loterijskih, solnih in davčnih uradih, — skoro pri vseh poštah uradih, — pri „Merkurji“ na Dunaji in pri organih za proda-
janje srečk, nastavljenih v vseh mestih in večjih selih.

V Budimpešti, dne 1. aprila 1892.

(502—6)

Kralj. ogersko loterijsko ravnateljstvo.

Velika zaloga
vsakovrstnega žita, sočivja,
isterskega in kraškega brinja
ter družih deželnih pridelkov

je na prodaj po najnižjih cenah s točno in pošten postrežbo pri

Ivanu Knezu

v Ljubljani

Marije Terezije cesta št. 3.